

[Birthe Nielsen]

SF den holdning, at når en straf er udstået, som der også står i lovforslaget, må tavlen være vasket ren, man skal ikke straffes to gange. Vi mener desuden også, at det er vælgerne, der skal afgøre, hvem de ønsker at lade sig repræsentere af i folkevalgte organer.

Hvad angår nogle af de vilkårligheder, er det jo også nævnt her, at man kan vente 10 år, før man kan blive valgbar, afhængigt af, hvornår man afsøner straffen. Det fremgår også af et bilag fra indenrigsministeren, at der i en 10-årig periode ud af 155 sager faktisk kun er 38 personer, der har fortabt valgbarheden, og 15 personer er blevet udelukket af nævnet som følge af andre medlemmers indsigelse om manglende valgbarhed. Det betyder i virkeligheden, at det nævnt alligevel har så lidt at lave, at man kan spørge, om det egentlig er det værd, at de bruger så megen tid og så mange kræfter over en 10-årig periode, når det dog viser sig, at folk egentlig meget pænt lever op til netop det, de bliver valgt til. Derfor synes vi i SF egentlig, at valgbarhedsnævnet er overflødig.

Vi synes også, at den faktiske karantænetid er for lang. Der går jo megen tid med efterforskning, retssag og ventetid før afsøning, og det medfører, at udståelsesdatoen, eftergivelsesdatoen eller bortfaldelsesdatoen falder tilfældigt i forhold til valgdagen, og det vil sige, som VS meget rigtigt peger på, at f.eks. en person, der har afsluttet sin afsøning den 18. november, kan være valgbar, men en person, som har afsluttet sin afsøning den 20. november efter en dom på ubetinget fængsel over 6 måneder, må afvente valgbarhedsnævnets eventuelle stilling nogle måneder ind i valgperioden, indtil de tre måneder er gået, hvor man kan gøre indsigelse, hvis han bliver valgt til kommunalbestyrelsen den 19. november.

Vi er enige med VS i, at det er en tillægsstraf, og at der knytter sig betænkeligheder til det, og ud fra det, jeg nu har oplyst om, hvor få sager det i virkeligheden drejer sig om, og at folk, som opstiller til disse kommunalvalg, i virkeligheden er lovydige borgere, og at det i øvrigt også er lidt tilfældigt, hvem der bliver indklaget for nævnet, fordi mange kommunalbestyrelser jo ikke gør det, kan SF støtte VS' forslag.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Spørgsmålet om valgbarhed kan netop ses ud fra mange synsvinkler, og der kan opstå nogle besynderlige tilfælde, men man må gå ud fra, at de eksisterende regler er bygget på en afvejning af de synspunkter, der har været fremme.

Imidlertid omtalte ministeren, at der kunne være behov for ændringer i betingelserne for, hvem der kan gøre indsigelse, eller hvor mange der skal til, og det formoder jeg man kan se på i udvalget.

Derimod kan det radikale venstre ikke støtte den ændring, der foreslås i dette forslag.

Kirsten Wind Rasmussen (CD):

CD er enig med VS i mange af de grundsynspunkter, der fremstilles i lovforslag nr. L 21. Det er ikke en rar tanke, at folkevalgte kan smide andre folkevalgte ud.

Efter CDs opfattelse bør en sådan afgørelse ligge hos vælgerne. Ønsker vælgerne en tidligere straffet person valgt, er det betænkeligt, at andre valgte hindrer det. Praksis har hidtil været en anden, også på folketingsplan. Sidst så vi det i Glistrupsagen, men vi kunne vel også i den sag konstatere, at det i højere grad var hvert enkelt folketingsmedlems personlige vurdering af den pågældende sag, der var afgørende, end det var fastlagte partikrav.

Der skal således ikke være tvivl om CDs principielle holdning til VS-forslaget. Den vilkårlighed, som er skildret af VS, er også kedelig. Man kan være enig eller uenig i det førnævnte princip, men ingen kan vel være tilhænger af en så stor forskellighed, som der er mulighed for i dag.

Man kan måske her sondre mellem to forskellige situationer. I den første, hvor det er nyvalgte kommunalbestyrelser, må vælgerne dom være den afgørende. I den anden situation, hvor straffen kommer efter valget, således at vælgerne ikke har mulighed for at tage stilling, bør der være en automatik, således at straftildeling automatisk fører til en vurdering i valgbarhedsnævnet. En helt tredje situation kunne selvfølgelig være den, at et nyvalgt kommunalbestyrelsesmedlem har forholdt sine vælgere oplysninger om en straf. Men her har CD så stor tiltro til pressen og offentlighedens kontrol med de opstillede, at